

Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2022 r. – Ryanair/Komisja**(Sprawa T-164/22)**

(2022/C 213/58)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, F.-C. Laprèvote, V. Blanc, D. Pérez de Lamo i S. Rating,)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) z dnia 22 grudnia 2021 r. w sprawie pomocy państwa SA.100121 (2021/N) – Portugalia – COVID-19: Odszkodowanie dla TAP II;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego zastosowania przez Komisję art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE i oczywistego błędu w ocenie przy kontroli proporcjonalności pomocy do szkody wyrządzonej pandemią COVID-19.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja narusza konkretne postanowienia TFUE i ogólne zasady prawa Unii, które leżały u podstaw liberalizacji unijnego transportu lotniczego od końca lat 1980. (to jest niedyskryminacji, swobody świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości).
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego pomimo istnienia „poważnych trudności” i naruszyła prawa proceduralne strony skarżącej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Komisję obowiązku uzasadnienia, ciężącego na niej na mocy art. 296 akapit drugi TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 6 kwietnia 2022 r. – Pharol, SGPS, SA/Komisja**(Sprawa T-181/22)**

(2022/C 213/59)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Pharol, SGPS, SA (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: N. Mimoso Ruiz i L. Bettencourt Nunes, advogados)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie interesu prawnego skarżącej we wniesieniu niniejszej skargi zmierzającej do stwierdzenia nieważności na podstawie art. 263 TFUE;

- uznanie niniejszej skargi za złożoną zgodnie z prawem i dopuszczalną na podstawie art. 263 TFUE;
- stwierdzenie nieważności decyzji C(2022) 324 final z dnia 25 stycznia 2022 r. zmieniającej decyzję C(2013) 306 z dnia 23 stycznia 2013 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (AT.39839 – Telefónica e Portugal Telecom) zgodnie z art. 264 TFUE;
- pomocniczo i na podstawie art. 264 TFUE z poniżej wskazanych powodów, o obniżenie grzywny zastosowanej wobec skarżącej na podstawie art. 1 zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania i kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczący stanu faktycznego i prawnego ustalonego w wyroku Sądu. Skarżąca podnosi, że decyzja C(2022) 324 final z dnia 25 stycznia 2022 r. zmieniająca decyzję C(2013) 306 z dnia 23 stycznia 2013 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (AT.39839 – Telefónica e Portugal Telecom) oznacza nową wykładnię klauzuli o niekonkurowaniu, co stanowi naruszenie ustalonego stanu faktycznego i prawnego i powagi rzeczy osądzonej wyroku Sądu, z czym wiąże się konieczność stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia istotnych wymogów formalnych i praw do obrony Phorol, ponieważ nie wydano komunikatu o zastrzeżeniach. Skarżąca podnosi, że w zakresie, w jakim Komisja dokonała nowej wykładni klauzuli o niekonkurowaniu, co miało wpływ na wnioski dotyczące zakresu naruszenia, powinna ona była wydać nowy komunikat o zastrzeżeniach, czego brak stanowi naruszenia istotnych wymogów formalnych i prawa do obrony skarżącej, uzasadniając stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.

Zarzut trzeci dotyczy błędu w ustaleniach wartości sprzedaży związanych z naruszeniem. Skarżąca podnosi w szczególności, że istotnym elementem w ocenie istnienia potencjalnej konkurencji dla celów precyzyjnego ustalenia sprzedaży bezpośrednio lub pośrednio związanych z naruszeniem powinna być rzeczywista możliwość wejścia na dany rynek, to znaczy brak istnienia ograniczeń w wejściu, a jeżeli tak jest, to istnienie rzeczywistych i konkretnych możliwości wejścia przedsiębiorstwa na każdy z rynków, przy czym nie wystarcza stwierdzenie braku bezpośrednich przeszkód, którego dokonała Komisja w zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2022 r. – Ryanair/Komisja

(Sprawa T-185/22)

(2022/C 213/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, F.-C. Lapr votte, V. Blanc, D. Pérez de Lamo i S. Rating,)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) z dnia 22 grudnia 2021 r. w sprawie pomocy państwa SA.100121 (2021/N) – Portugalia – COVID-19: Odszkodowanie dla TAP III;